

Ә ДӘБИЙЯТ ГӘЗЕТИ

АЗЕРБАЙҖАН СОВЕТ
ЯЗЫЧЫЛАРЫ ИТТИФАҖИ
ИЛАРЭ ЛЕЯЭТИННИ
ОРҖАНЫ

№ 13 (349)

| 25 май 1943 ил Чәршәнбә ахшамы |

гыймәти 40 гәпик

АНА ВӘ ШӘКИЛ

Кечәнин бир мәгамы, сәксәнәрәк
накәһан,
Мин бир севинч ичиндә ана гал-
хыр юхудан.
Һәйәчанла әл атыб, тез яндырыр
лампаны
Юхуну доғру саныб бахыныр әтра-
фына..
Лакин бир шей көрмәйир.. нычыт-
тыйла «бәс һаны?»
Дейәрәк тикир ерә көзүнү азыг ана.
Мин интизар ичиндә бирдән атыб
әлини,
Гойнундан чыхарараг, тәк оғлунун
шөклини
Кечмиши хатырлайыб, диггәтлә ба-
хыр, бахыр..
Киприйиндән сүзүлүб, исти гәм се-
ли ахыр..
Һәсрәтлә азыг ана, гәлби мин бир
диләкли,
Өпүр... өпүр йүз дәфә, басыр бағ-
рына шөкли.
Ширин юху ичикдә о, һей оғлуну
аныр..

Додагларында шөкил, бир вахт
көзү гапаныр.
Артыг сәһәр ачылмыш, гызарыр мис
кими дан,
Ана исә һәлә дә айылмамыш юху-
дан.
Бирдән гапы ачылыр, бир кәнч ки-
рир ичәри.
Ян алыр чарпайыя.. шөклә дәйир
нәзәри.
Кулумсүнүб отурур.. бирдән ояныр
ана,
Көзләринә инаңмыр, сусур, даяныр
ана,
«Мән шөкилми көрүрәм?» дейиб
дурухур... бу дәм,
Оғул дейир: «йох ана, кәлмишәм,
мән өзүмәм...»
Ана һейрәт ичиндә сарыларак оғ-
луна.
Севинч ғығылчымлары төкүб кө-
зүндән, ана,
Дейир «бала, чох өпдүм, қағызда-
ки көлкәни,
Инди исә изн вер доюнча өпүм.
сәни...»

Ени язан: Бәхтияр ВАҺАБЗАДӘ